l' economia dels
Consumidors
TARDOR 2011
Publicació de l'Associació d'Usuaris de Bancs, Caixes i Assegurances (AICEC-ADICAE)

Consumidors P.4

Consumir més per sortir de la crisi?

Augmentar el consum per sortir de la crisi. Aquesta és la recepta que els poders polítics i econòmics fa temps que ens donen com la solució magistral a la situació actual. Però, d'on sorgeix aquest plantejament?. És encertat?

Crèdit P.6

La Banca s'atrinxera i empeny als usuaris cap al perillós crèdit fàcil

La Banca, tot i els ajuts públics rebuts, està drenant diners del sistema financer en direcció als seus propis balanços i no traspassant-los als consumidors. Això provoca conseqüències encara més preocupants.

Política de consum P.14

El Govern de Zapatero s'acomiada donant barra lliure als abusos financers

El Govern socialista presidit per Zapatero va dur a terme un comiat lamentable des del punt de vista dels consumidors de serveis financers. Ho va fer donant encara més poder a la Banca, pretenent aprovar tres ordres ministerials i un Reial Decret, sense el suport de les Corts, que deixarien als usuaris completament indefensos.

Temps de reivindicacions

La mobilització popular com a arma de DEFENSA DELS DRETS DELS CONSUMIDORS

En els últims temps hem assistit a autèntics disbarats que posen en una situació cada vegada més difícil als consumidors, mentre, a l'altra banda, augmenten els "favors" que les decisions polítiques han representat i representen per al sistema financer en conjunt. Des de la llei que modificava els òrgans de govern de les caixes d'estalvis, fins a les injeccions multimilionàries de diners trets de les butxaques dels ciutadans i traspassats a les entitats financeres mitjançant el FROB, el que hem pogut apreciar, consternats, és l'escassa i inexistent voluntat política de fer front als veritables problemes que els consumidors estan patint quan es tracta de qüestions de caràcter financer.

És en aquesta perspectiva que s'ha de llegir el desencert d'una política econòmica que resta als que més problemes tenen per donar als que són els veritables responsables de la crisi sense exigir cap mena de responsabilitat. En aquest context és evident que als consumidors no ens queda altre camí que el d'organitzarnos en contra d'aquests abusos. És per això que AICEC-ADICAE treballa activament en la constitució d'unes àmplies aliances socials al costat del moviment 15M i de totes les organitzacions representatives de la societat catalana, a través de les quals s'està constituint un fort moviment d'oposició a uns abusos financers que no paren de créixer i una política econòmica injusta destinada a crear més problemes als consumidors dels que diu voler solucionar.

PLATAFORMA HIPOTECÀRIA D'ADICAE

La Plataforma Hipotecària d'ADICAE continua des de l'any 2007 amb la mobilització, reivindicació i orientació als consumidors per solucionar els problemes hipotecaris. Entre altres mesures, ha demanat al Govern una moratòria hipotecària que paralitzi els processos d'embargament durant almenys tres anys.

NO ES DESANIMI...

¡¡¡És possible una solució amb la plataforma Hipotecària d' ADICAE!!!

I també...

- El futbol: la nova bombolla
- Per un estalvi digne, productiu i amb drets
- Comissions: l'últim robatori en guant blanc

l'economia dels Consumidors

PUBLICACIÓ DE L'ASSOCIACIÓ D'USUARIS DE BANCS, CAIXES D'ESTALVI I ASSEGURANCES DE CATALUNYA

AICEC-ADICAE

TARDOR 2011
Nº. 5

Director: **Manuel Pardos**

Subdirector: **Paco Sanz**

Redacció: **Jofre Farrés, Pere Massagué, Gianfranco Pani, Isabel Pons**

Maquetació, portada i il·lustracions: **Diego Palacios**

Edita: **AICEC-ADICAE**
Membre del Consell de les Persones Consumidores i Usuàries de Catalunya i del Consell de Consum de la Ciutat de Barcelona.

Redacció, administració i subscripcions:
C/ Entença nº 30, ent. 1a
08015 Barcelona (Espanya)
Tf: 933425044 / Fax: 933425045
e-mail: aicec@adicae.net
http://aicec.adicae.net

L'economia dels Consumidors exclou completament la publicitat comercial com a garantia d'independència per als seus lectors.

Es prohibeix la reproducció d'articles d'aquesta revista sense autorització d'AICEC-ADICAE i citant la seva procedència. Així mateix es prohibeix expressament la seva reproducció amb finalitats de publicitat comercial.

D.L. Z-707-2001

carta del president

Crisi, recessió, amenaces als consumidors i a la ciutadania... suma i segueix

No s'ha d'acceptar com una fatalitat les mesures que tracten d'imposar

Ho vam dir abans que ningú i ho seguirem defensant: aquesta crisi i, sobretot, les seves conseqüències, han arribat per quedar-se durant molt de temps. També vam dir, i ho seguirem mantenint, que no l'han causat els consumidors i usuaris, ni els ciutadans, i per tant ni hem pagar ni hem de tolerar per tornar al "sistema" de sempre, com desitjarien els que precisament la van desencadenar. Unes elits financeres i econòmiques que es segueixen beneficiant d'aquest macabre festí del consumisme enganyós i insolidari per a la majoria i que constitueix un negoci insostenible i perniciós.Davant aquesta situació els consumidors i usuaris no podem estar de mers espectadors, un paper de testimonis muts que ens condemna a una perillosa passivitat davant els greus problemes econòmics, financers, polítics i socials. Aquest és el rol que volen que assumim, però no ho farem. D'aquesta crisi no es pot sortir sense la nostra participació i amb les nostres condicions com a moviment de consumidors, un projecte social que aporta alternatives justes per a una millor qualitat de vida dels ciutadans, més justa, sostenible i responsable. Enfront del fracassat model en el què tossudament segueixen insistint els poders del sistema, engabiats en la roda del consumisme i l'endeutament perpetu, els consumidors i ciutadans hi tenim molt a dir.

Actuacions diverses que posen els drets del consumidor en el centre de totes les reivindicacions

AICEC-ADICAE està demostrant tot això, organitzant als consumidors a Catalunya i responent amb programes i campanyes concretes a cada un dels reptes que la crisi està plantejant als consumidors i usuaris. Hem respost en primer lloc al gravíssim i alarmant problema de les hipoteques en tots els aspectes, amb propostes legislatives a partits i grups parlamentaris, amb actuacions judicials davant la banca, com la macrodemanda de clàusules sòl, o contra els swaps -producte financer tòxic imposat amb enganys a centenars de milers de famílies-, i també encapçalant les mobilitzacions ciutadanes per aquests problemes. Com veiem, una multitud d'actuacions diverses que posen els drets del consumidor en el centre de totes les reivindicacions i al problema hipotecari i financer com el responsable dels seus maldecaps.

El càncer hipotecari ha de ser extirpat i donar pas a una legislació del segle XXI que respongui a un nou model de consum de crèdit al servei dels ciutadans, no a l'inrevés. Endeutar-se per viure bé, no per convertir-nos en l'esclavitud del nou mil·lenni, al servei dels interessos d'unes entitats financeres insaciables i fins i tot nocives per a una economia sostenible.AICEC-ADICAE també es mobilitza per a aquesta part de la població que aconsegueix estalviar esforçadament, perquè no ha perdut la feina o pensió. Així, hem defensat a desenes de milers de ciutadans defraudats per Lehman Brothers a través de la Banca espanyola que ha actuat com irresponsable corretja de transmissió del frau. Davant del Santander Banif Immobiliari i l'injust "corralito" pel seu fons d'inversió estem portant a terme també una tasca intensa de defensa dels afectats. Així mateix estem defensant als consumidors davant el segrest dels estalvis en productes foscos i enganyosos, com les 'preferents' de la majoria de bancs i caixes d'estalvis en general, i davant el ball confús d'ofertes per captar dipòsits que responen més als interessos de la banca per capitalitzar-se que a oferir condicions dignes i segures per a l'estalvi popular. I, per descomptat, seguirem defensant sense defallir al mig milió de famílies defraudades per Fòrum, Afinsa, Arte y Naturaleza, que cinc anys i mig després no han tingut cap solució judicial ni política.

Necessitem a tots els consumidors i usuaris per seguir avançan

En fi, hem estat en primera línia de la defensa dels consumidors i usuaris contra els abusos bancaris en diverses comissions institucionals, enfront dels intents d'introduir canvis legislatius que volen deixar encara menys transparent el sistema financer i bancari. I alguna cosa hem aconseguit. AICEC-ADICAE ha fet palès que els usuaris de serveis financers estem organitzats i comptem amb un projecte de defensa dels consumidors de transcendència econòmica i social que ha de escoltar-se en benefici de tots.Però no ens equivoquem, necessitem molt més. Necessitem a tots els consumidors i usuaris per seguir avançant i evitar els desastres que ens amenacen. I necessitem anar més enllà formant un bloc ciutadà d'acció que imposi el nou model productiu, de consum i de participació democràtica, que és l'única solució de la crisi i les seves conseqüències. Per això volem fer una crida a tota la ciutadania, a tots els consumidors i usuaris. Sense la seva participació activa i organitzada no només no serem capaços de fer front als que han causat la major crisi econòmica i social de la nostra història, sinó que pretendran fer-nos pagar. És temps de resposta ciutadana, és temps de reivindicacions. El futur dels nostres drets està en joc.

Manuel Pardos presidente@adicae.net

breus

UN BANC D'ESPANYA PELS CONSUMIDORS

L'esperpèntic i dràstic desmantellament del sistema de caixes d'estalvis, les seves valoracions discutibles, els seus canvis de criteri injustificables, la seva estreta proximitat a la gran Banca i un laberíntic i poc útil Sistema de Reclamacions han fet del teòric supervisor del sistema financer un organisme sense solucions ni respostes als problemes reals de la ciutadania. Ara que ens acostem a unes noves eleccions és un bon moment per plantejar-se seriosament una reforma en profunditat del funcionament del Banc d'Espanya. Des d'AICEC-ADICAE volem plantejar la necessitat de reprendre la implantació de dos òrgans de supervisió en l'àmbit financer: uns es-

pecíficament destinat a vigilar la viabilitat i solvència financera i un altre especialment dedicat a protegir el consumidor. Però sempre amb la presència dels representants dels consumidors. Si del que es tracta és de reformar el Banc d'Espanya, per convertir-lo en un organisme que, de veritat, serveixi per a la supervisió del sistema financer que eviti l'aparició de noves bombolles immobiliàries, les males pràctiques bancàries i la concessió indiscriminada de crèdits, la presència dels consumidors en aquesta reforma és gairebé un garantia de que aquest renovat Banc d'Espanya serà més independent dels poders polítics i econòmics i menys favorable als interessos de la banca. O és que potser es pretén seguir actuant amb irresponsabilitat?.

ADICAE posa al servei de tots els consumidors i usuaris una publicació rigurosa i amena que resoldrà els seus dubtes en qualsevol àmbit del món del consumidor

- Informació imprescindible per a la seva economia
- La millor rendibilitat per al seu estalvi i consum
- La clau dels seus drets com a consumidor

Subscrigui's

Nom: .....Cognoms .....
Domicili: .....CP .....
Ciutat: ..... Telèfon:.....
D.N.I.:..... Signatura:
Forma de pagament: 10 euros (6 números)

❑ **Domiciliació Bancària**. Benvolguts Srs.: Els prego que amb càrrec al meu compte atenguin fins a nova ordre els rebuts que presenti ADICAE en concepte de subscripció a la revista L'ECONOMIA DELS CONSUMIDORS.

Titular : ..... Banc/Caixa: .....
Agència: ..... Adreça: .....
Població: .....C.P.: .....
Codi Compte Client (C.C.C.): _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _ - _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Data: ...../...../200....
Signatura del titular:

Correu: **ADICAE, C/ Gavín 12, local, 50001 ZARAGOZA**

Telèfon subscripcions: **976 39 00 60**
Fax subscripcions: **976 39 01 99**
Correu: **aicar.adicae@adicae.net**

Sus datos personales han sido incorporados al fichero automatizado de la Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas de Ahorros y Seguros de España (ADICAE) con la exclusiva finalidad de garantizar una adecuada información y prestación de los servicios a sus socios. Usted puede ejercitar los derechos de acceso, cancelación, rectificación y oposición a la incorporación de sus datos a nuestro fichero notificándolo expresamente por escrito dirigido a ADICAE, calle Gavín nº 12, local (50.001) Zaragoza.

La mobilització popular com a arma de defensa dels drets dels consumidors

ADICAE, que continua aportant tota la seva experiència en defensa dels consumidors enfront de la Banca i el sector financer, ha col·laborat en l'organització de moltes de les manifestacions que s'han desenvolupat tant a Catalunya com a la resta d'Espanya, participant de manera activa, ferma i decidida.

Tal com va indicar el president d'ADICAE, Manuel Pardos, "si la indignació amb els polítics és enorme, amb el sistema financer, les caixes i els bancs és infinita".En aquest sentit, és important que la participació i la reivindicació social calin també en la massa social d'ADICAE, especialment en un moment com l'actual, en què la Banca vulnera sense pudor els drets dels consumidors i usuaris de serveis financers, mentre el Govern segueix prestant-li milionàries ajudes públiques. Entre els motius dels consumidors per participar en les mobilitzacions es troben, entre d'altres:

PERQUÈ UNA FAMÍLIA NECESSITA UNA CASA

En propietat o de lloguer. Més de 350.000 famílies han estat desnonades des que va començar la crisi, però hauran de seguir pagant la seva hipoteca. Empreses i bancs especulen amb l'habitatge, que ja no és un dret, sinó un negoci. Al món hi ha 100 milions de persones sense llar. ADICAE està impulsant una proposta de moratòria hipotecària, que s'adreça a aquelles persones amb un préstec o crèdit hipotecari per al seu habitatge habitual que es trobin en dificultats econòmiques que els impedeixin afrontar els pagaments (veure pàgines centrals).

PERQUÈ LA BANCA SEMPRE GUANYA

S'emporten a preus de saldo les caixes d'estalvis després que s'han injectat més de 21.500 milions de tots els espanyols. Ens fiquen en la crisi, reben diners barats i ajuts públics i es reparteixen beneficis i retribucions escandaloses. Rodrigo Rato guanyarà 10'15 milions a l'any com a executiu de Bankia. ADICAE exigeix l'impuls de mecanismes per exigir responsabilitats als executius i directius d'entitats bancàries que hagin sol·licitat o sol·licitin ajuts públics, a aquelles entitats financeres que hagin expropiat el dret a l'habitatge digne als treballadors en atur i als 2 últims Governadors del Banc d'Espanya per connivència amb els poders financers i desistiment de funcions d'un lloc públic.

PERQUÈ VOLEM RECUPERAR LA NOSTRA SOBIRANIA

Els poders financers provoquen la crisi de la qual estan obtenint espectaculars beneficis. Aquests poders marquen el full de ruta dels governants per imposar retallades. A Espanya, els responsables polítics han reformat la Constitució, amb urgència i sense transparència, en un vergonyós exemple de submissió. ADICAE planteja la necessitat d'un canvi de les institucions públiques de control financer, més obertes, plurals i democràtiques, i un canvi del sistema financer que ha de ser per a la societat.

■ Mentre els gestors dels bancs i caixes causants de la crisi s'asseguren pensions milionàries, aproven una reforma perquè la resta treballem més anys i cobrem menys

PERQUÈ LA TEVA PENSIÓ NO ÉS MILIONÀRIA

Mentre els gestors dels bancs i caixes causants de la crisi s'asseguren pensions milionàries, aproven una reforma perquè la resta treballem més anys i cobrem menys. Mitjançant falses alarmes sobre la sostenibilitat del sistema de pensions s'incentiva completar la jubilació amb plans privats, gestionats per 'els mateixos' que ens han arruïnat. ADICAE demana protecció a l'estalvi dels treballadors i l'eliminació de privilegis per a les inversions a les rendes més altes.

D'aquesta manera, centenars de milers d'afectats pel descontrol i abús de la banca, una realitat que constitueix un nucli de les reivindicacions del moviment 15M, han exigit i han de seguir exigint als carrers una reforma radical del sector financer i mesures per als consumidors: la imprescindible i ja urgent reforma de la legislació hipotecària, la paralització immediata dels embargaments hipotecaris i de l'espoli de les caixes d'estalvis, així com una resposta eficaç de les institucions als greus problemes generats per la permissivitat cap al sector financer són algunes de les exigències dels col·lectius d'ADICAE, sota el prisma general de reivindicar un sistema financer al servei dels ciutadans i consumidors i no al contrari.

CONSUMIR MÉS per sortir de la crisi?

Augmentar el consum per sortir de la crisi. Aquesta és la recepta que els poders polítics i econòmics fa temps que venent-nos com la solució magistral a la situació actual. Però, d'on sorgeix aquest plantejament?

Es tracta d'un argument de la teoria econòmica keynesiana que va ser usat en la crisi del 29. Segons aquesta, l'ingrés total d'una societat és la suma del consum i la inversió, pel que en una situació d'atur, aquest només pot augmentar si s'incrementen primer les despeses: bé el consum, bé la inversió. No obstant això, augmentar el consum suposa carregar una vegada més la responsabilitat a l'esquena dels consumidors, que porten anys suportant-la, molt abans que aquesta crisi s'iniciés. Els poders polítics i financers, que van ser els que van originar la crisi amb la seva nefasta gestió, es renten així les mans i li passen la pilota als ciutadans, una vegada més. Fins quan? No és hora que comencin a assumir les seves pròpies responsabilitats?

EL CONSUM PRIVAT HA SOSTINGUT TRADICIONALMENT LA NOSTRA ECONOMIA

El consum privat va ser un dels puntals (per no dir, el principal) de l'economia espanyola en els anys de creixement econòmic. Així, entre 1995 i 2007 va créixer a un ritme del 3,8%, dos punts per sobre de la mitjana de la Unió Europea, i va suposar el 59% del PIB. És a dir, gairebé dos terços de la nostra economia depenien dels consumidors.

L'any 2010, l'increment va ser d'un 1,3% en termes reals (sense tenir en compte els efectes de la inflació), però això es va deure a un descens de l'estalvi de les famílies. Durant els anys de certa prosperitat les famílies espanyoles tendien a estalviar un 11% dels seus ingressos, però amb la crisi aquest percentatge va pujar fins al 18% per la incertesa i la por al futur que van generar en els consumidors els embargaments (més de 470.000 des de 2008), acomiadaments, reducció de salaris (al voltant d'un 20% inferiors als existents a la UE). En l'actualitat, s'ha estabilitzat al voltant d'un 13%, que és el que ha permès que les xifres de consum continuen sent positives (sense aquest descens de l'estalvi, el consum privat hauria baixat un 4,7% el 2010).

ALTRES HAN DE PRENDRE EL RELLEU I ALLEUJAR LA CÀRREGA DELS CONSUMIDORS

No obstant això, aquesta pressió de l'economia sobre els consumidors s'ha d'alleujar. La situació actual ha estat originada per la mala gestió de les entitats financeres, que no obstant això estan rebent milionàries ajudes per tirar endavant (el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària -FROB- ha donat més de 21.500 milions d'euros a les caixes des de 2008), mentre els consumidors segueixen emportant-se la pitjor part. Resulta paradoxal que els que van originar el declivi econòmic s'emportin les recompenses i els que han col·laborat durant tant de temps als bons resultats es vegin perjudicats.

A més, cal tenir en compte que la situació per a les famílies no és fàcil: en aquest context de

crisi han de fer front a la inflació (un 9,1% en els últims quatre anys), a la incertesa del mercat de treball (4.719.537 desocupats el setembre de 2011), a la pujada gradual dels tipus d'interès (actualment, al 1,5%), de l'IVA i de les matèries primeres i, per si encara fos poc, a constants retallades socials. Milers de persones s'ofeguen amb hipoteques que amb prou feines poden pagar, amb productes tòxics com swaps i clàusules terra - tots dos denunciats massivament pels consumidors a través d'ADICAE (veure pàgina 7). No se'ls pot exigir a sobre que, amb tantes dificultats econòmiques, sacrifiquin el poc estalvi possible per seguir consumint i alimentant un sistema que els dóna contínuament l'esquena i només els busca per solucionar problemes que no han generat.

Comissió per reclamació de posicions deutores vençudes

L'últim robatori de guant blanc de les entitats financeres

En el 90% dels contractes hipotecaris, de crèdit, de targetes i de comptes a la vista hi ha una clàusula que estableix l'existència de l'anomenada comissió per reclamació de posicions deutores vençudes, en la qual s'estableix una quantitat fixa que es pot carregar al titular en els casos en els quals no s'ha complert el dia de pagament previst. Ara bé, es dona la circumstancia que l'entitat, en tots aquests casos, ja està cobrant uns interessos de demora que en multitud d'ocasions poden ser considerats abusius, ja que superen en més de 2,5 vegades el preu oficial del diner.

ENS COBREN COMISSIÓ PER "INFORMAR-NOS" DE LA NOSTRA SITUACIÓ

Establir una quantitat per a reclamar aquests endarreriments (quantitat que pot superar els 30 €) a més de ser desproporcionat al servei prestat, és també abusiu a partir del moment en que aquest servei no ha estat acceptat ni sol·licitat pel client. L'entitat es limita a carregar aquesta comissió al compte o al rebut corresponent, i gairebé mai li comunica prèviament al client el perquè del càrrec.

El Servei de Reclamacions del Banc d'Espanya en la seva memòria anual deixa clara quina és la seva posició pel que fa a aquesta comissió, establint el següent: "La seva meritació està vinculada a l'existència efectiva de gestions de reclamació realitzades davant el client deutor (cosa que, segons el parer d'aquest Servei, no està justificada amb la simple remissió d'una carta periòdicament generada per un ordinador)". També afegeix que "donada la seva naturalesa, la seva quantia és única, sigui quin sigui l'import del saldo reclamat, no admetent-se, per tant, tarifes percentuals".

MITJANA DE LES COMISSIONS MÉS HABITUALS

Comissió	Gener 2011	Setembre 2011	Variació
Manteniment compte corrent	22,36 euros	25,8 euros	15,38%
Manteniment compte estalvi	21,73 euros	25,16 euros	15,78%
Descoberts	3,94%	4,15%	5,32%
Reclamació descoberts	31,15euros	31,93 euros	2,5%
Estudi crèdit hipotecari	0,85%	1,05%	23,52%
Obertura crèdit hipotecari	3,02%	3,19%	5,62%
Targeta de crèdit, quota anual	17,3 euros	19,89 euros	14,97%
Targeta de dèbit, quota anual	34,39 euros	36,93 euros	7,38%

Font: Taula de tarifes màximes, mínimes i mitjanes del Banc d'Espanya

A més, i com a criteri addicional, el Banc d'Espanya considera que "la seva aplicació automàtica no constitueix una bona pràctica bancària, ja que la reclamació s'ha de fer tenint en compte les circumstàncies particulars de cada impagat i de cada client. En efecte, només quan s'analitza, cas per cas, la procedència de dur a terme cada reclamació, es justifica, sota el principi de la bona fe, la realització de gestions individualitzades de recuperació ".

UN ABÚS RECONEGUT QUE HA DE SER SANCIONAT I ELIMINAT

Novament i per desgràcia pels ofegats consumidors, el Banc d'Espanya es limita a recomanar i no a cridar l'atenció i sancionar a les entitats financeres que s'estan beneficiant del cobrament abusiu d'aquestes quantitats, donant llibertat absoluta a bancs i caixes, una vegada més. Fins i tot el Defensor del Client de les Caixes d'Estalvi Catalanes, les resolucions del qual si que són vinculants, s'ha pronunciat pel que fa a la comissió per reclamació de posicions deutores vençudes, donant la raó al client i obligant a l'entitat a retornar els diners cobrats per aquests conceptes.

LA BANCA SEGUEIX FENT PAGAR LA CRISI ALS CONSUMIDORS A BASE DE COMISSIONS

En els últims nou mesos, les comissions per tenir una targeta de dèbit o un compte corrent han augmentat un 15,78%. Aquesta dada contrasta amb les dades de, per exemple, la inflació registrada en aquest mateix període, que es mou a l'entorn del 3%, segons les dades avançades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE). Aquesta evolució de les dues magnituds suposa que l'augment de les comissions bancàries és cinc vegades major que l'increment del cost de la vida.

LA BANCA S'ATRINXERA: es queden amb els diners i no donen crèdit als consumidors

	JUNY 2011	VARIACIÓ ANUAL
Volum de crèdits del sistema financer:	1,79 bilions d'euros	-1,9%
Provisions específiques realitzades:	46.000 milions d'euros	+ 24,2%

■ **Bancs i caixes han deixat de banda la seva funció principal, invertir en el sistema productiu i de consum del país**

Segons el Banc d'Espanya, el volum de crèdits del sistema financer suma, fins al juny passat, 1,79 bilions d'euros, amb una caiguda d'un 1,9% sobre juny de 2010, mentre que les dotacions específiques realitzades per la Banca (destinades a cobrir pèrdues conegudes o identificades) totalitzen 46.000 milions d'euros, un 24,2% més que al juny de 2010. Aquesta desproporció entre crèdits i préstecs concedits (-1,9%) i dotacions realitzades (+24,2%) reflecteix clarament el parapet en què s'han atrinxerat bancs i caixes

■ **Es pot pensar que aquesta mesquina política de la Banca és producte de la crisi conjuntural de l'economia espanyola i de les noves necessitats de capital que té el sistema bancari**

d'estalvis en deixar de banda la seva funció principal, invertir en el sistema productiu i de consum del país.

LA BANCA ESTÀ DESVIANT DINERS EN DIRECCIÓ ALS SEUS PROPIS BALANÇOS

Es pot pensar que aquesta mesquina política de la Banca és producte de la crisi conjuntural de l'economia espanyola i de les noves necessitats de capital que té el sistema bancari pels test d'estrès i les noves exigències dictades pel Ministeri d'Economia, però, de nou, les dades contradiuen aquest argument. Segons les xifres fins al juny passat del Banc d'Espanya, la Banca tenia un volum de provisions específiques que sumava 46.000 milions d'euros, gairebé 2,5 vegades més que el 2008, l'any en què va començar la crisi. En aquests tres anys i mig, els bancs, les caixes i les entitats financeres han aprovisionat més de 7.760 milions d'euros. De fet, entre juny de 2010 i juny de 2011, aquesta xifra va ser de 8.965 milions d'euros.

AQUEST DRENATGE DE FONS FINANCERS ESTÀ TENINT CONSEQÜÈNCIES EN L'ECONOMIA

D'una banda, el comerç va caure un 5,6% del juliol de 2010 a juliol passat i una cosa similar ha passat amb el nombre de persones inscrites a la Seguretat Social, que s'ha reduït un 1,2% també en aquest període. D'altra banda, això ha provocat que les empreses i els prestadors privats que operen fora dels circuits crediticis tradicionals i que atorguen crèdit fàcil de manera indiscriminada, descontrolada i abusiva tornin a ressorgir buscant fer l'agost a costa dels consumidors més desesperats.

CRÈDITS FÀCILS: semblen bicoques i no ho són

És conegut que d'on no n'hi ha no en raja. Però en èpoques de crisi, pot passar exactament el contrari. I aleshores ens trobem de cop amb iniciatives bastant sospitoses, que serveixen per a fer rajar una miqueta més de diners de les butxaques dels consumidors ja suficientment escurades i esgotades per les dificultats del dia a dia. És allò que últimament sembla haver-se posat novament de moda amb el nom de "crèdits fàcils". De què es tracta exactament?

UNA ALTRA MANERA D'ENFONSAR UNA MICA MÉS L'ECONOMIA DELS CONSUMIDORS

A una persona li calen, suposem, 50 euros per a fer front a una despesa puntual. Com que bancs i caixes ja s'han carregat, mitjançant els recobraments i les comissions, la seva solvència, que fan servir com hem vist per sanejar els seus balanços i no per tornar a fer fluir el crèdit, adrecen al consumidor a una de les moltes empreses, que han sorgit com bolets, de "crèdits fàcils". I amb tan sols una

trucada, o directament per Internet, pot arribar a tenir un petit préstec d'entre 50 i 500 euros. Vist així sembla quasi una intervenció caritativa. El problema però és que quan s'analitza el detall d'allò que s'ha de tornar, el panorama idíl·lic canvia ràpidament. En efecte, per a un préstec de 50 euros a 30 dies, s'han de tornar 69 euros, és a dir, un 38% més sobre la quantitat prestada.

INFORMACIÓ DEFICIENT I PUBLICITAT AGRESSIVA DIRIGIDA ALS MÉS DESFAVORITS

Allò que sembla un jocs de nens i, a més a més, fàcil i còmode, es transforma d'aquesta manera en un risc greu o molt greu pel consumidor. Perquè en el cas de produir-se un impagament o "mora", a sobre d'aquesta quantitat, s'hauran d'aplicar els interessos moratoris. Aquí està la veritable qüestió perquè els interessos, en un crèdit normal, es calculen sobre el capital i, com se sap, no poden capitalitzar-se, ja que la llei no ho permet. Ara bé en aquest cas el 38% que hem indicat no es relatiu a interessos, que queden sense especificar, sinó que és relatiu a "honoraris". Aquest petit detall pot fer que una persona que hagi demanat, com en l'exemple, 50 euros, es pugui veure obligat, en cas de mora, a tornar 50 + 19 + 3,036 (en el cas que s'hagi produït una mora durant 60 dies al tipus d'interès del 25%), és dir, un total de 72,036 euros, i això representa ja un valor pròxim al 50% més d'allò que s'havia demanat. D'altra banda, la manca de supervisió del sistema financer no bancari permet, entre altres coses, que aquest interès provisional que hem indicat d'un 25% pugui perfectament ser superat per qualsevol document firmat "amb coneixement". I allò que semblava ser una ajuda quasi desinteressada s'ha transformat en allò que veritablement és: una nova font de problemes per al consumidor i la seva maltractada economia.

PLATAFORMA HIPOTECÀRIA D'ADICAE

QUÈ ÉS LA PLATAFORMA HIPOTECÀRIA D'ADICAE?

La Plataforma Hipotecària d'ADICAE, creada l'any 2007, és un col·lectiu de consumidors afectats per problemes de tot tipus en els seus préstecs i crèdits hipotecaris: condicions abusives, problemes per fer front al pagament mensual de les seves quotes, etc. En aquesta plataforma es realitzen tot tipus d'activitats informatives, formatives i reivindicatives per a la defensa dels seus drets i els del col·lectiu de consumidors hipotecats.

QUÈ POT APORTAR LA PLATAFORMA HIPOTECÀRIA D'ADICAE?

Reivindicar davant els poders públics, institucions i entitats financeres la posada en marxa de tot tipus de mesures, algunes immediates i urgents, davant els greus problemes als que s'està abocant a milions de consumidors, que tenen penoses condicions de finançament o ja no poden fer front al pagament de la seva hipoteca.

Donar suport, assessorar i orientar els consumidors hipotecats en els creixents problemes als que s'estan enfrontant davant els bancs i caixes (i entitats financeres en general) per evitar clàusules fraudulentes, condicions abusives o inadequades i dramàtiques situacions d'embargament de l'habitatge habitual.

La Plataforma Hipotecària d'AICEC-ADICAE ha estat una de les impulsores de diferents espais de diàleg, anàlisi i debat com la Xarxa Social per Dret a l'Habitatge, la ciutat i el territori i els primers Fòrums Hipotecaris de Catalunya. Tots dos pretenen unir i connectar tots els esforços (crítics) entorn a aquest problema per aconseguir un doble objectiu: unitat d'acció, veu i força davant els abusos hipotecaris i les institucions pel dret a l'habitatge i confluència de voluntats i recursos per trobar formes alternatives, democràtiques i socials de gestió d'aquesta greu problemàtica, denunciant el model que han imposat en els últims anys a Catalunya els grans interessos econòmics (sobretot els de bancs i caixes) amb la col·laboració de la major part de les elits polítiques del territori.

■ **En aquesta plataforma es realitzen tot tipus d'activitats informatives, formatives i reivindicatives per a la defensa dels seus drets i els del col·lectiu de consumidors hipotecats**

ADICAE escenifica la lluita contra les clàusules terra

La lluita contra les abusives clàusules terra de les hipoteques continua molt latent per ADICAE, no només a la via judicial, sinó també en la reivindicació social al peu de les sucursals bancàries. La Plataforma Hipotecària d'ADICAE ha tret al carrer aquesta problemàtica, mitjançant una performance reivindicativa que s'ha realitzat a Madrid, Barcelona i Saragossa, consistent a trencar simbòlicament el terra de les entitats financeres. Amb aquesta acció ADICAE ha volgut simbolitzar l'eliminació física de les clàusules terra, que han de ser eliminades tant judicial com políticament. Es tracta d'un problema hipotecari concret que ha de ser visualitzat des d'una àmplia perspectiva tant política com judicial per aconseguir la seva declaració d'abusiva.

La macrodemanda col·lectiva d'Adicae contra les clàusules terra avança i s'amplia a un total de 101 bancs i caixes

El Jutjat Mercantil número 11 de Madrid ha acceptat l'ampliació de la demanda inicial d'ADICAE, a la que ja es van adherir prop de 15.000 persones, a uns altres 56 bancs i caixes,. D'aquesta manera, i després d'incorporar a La Caixa, Banc Sabadell, o UNNIM, entre altres entitats, aquesta gran demanda col·lectiva es dirigeix contra un total de 101 bancs i caixes, és a dir, la pràctica totalitat dels bancs i caixes de l'estat espanyol.

ADICAE SEGUIRÀ INSISTINT EN UNA SOLUCIÓ POLÍTICA I PARLAMENTÀRIA

L'avenç d'aquesta demanda col·lectiva i l'èxit que constitueix el fet que la pràctica totalitat dels bancs i caixes que operen a Espanya hagin de respondre davant la Justícia per un abús flagrant, no impedeix que l'associació continuï insistint en la necessitat que el Govern espanyol abordi aquest problema per debatre i aprovar la declaració com abusiva de la clàusula terra en la seva actual configuració. Per això, i com a continuació a la proposta de proposició de llei que ADICAE va traslladar als diferents grups parlamentaris del Congrés i del Senat l'any 2010, l'associació seguirà insistint davant de tots els grups parlamentaris en la seva petició de que les clàusules terra siguin objecte de regulació, i en la seva aspiració d'impulsar una solució extrajudicial a un problema que afecta prop de mig milió de famílies catalanes. Segons càlculs d'ADICAE, entre el 10 i el 20% dels desnonaments es podrien haver evitat de no haver existit aquesta perversa clàusula limitadora del tipus d'interès, que en el 40% dels casos estudiats supera el 3,5%, molt per sobre de l'índex hipotecari de referència més utilitzat, l'euríbor (actualment al voltant del 2,1%, però que va arribar al març de 2010 a un mínim històric del 1,2%).

LES RAONS D'UNA MORATÒ

El gran damnificat jurídica i econòmicament de l'actual crisi és sens dubte el consumidor de crèdits i d'habitatge. Per poder accedir a un habitatge les famílies van contraure, fins l'any 2007, hipoteques de fins a 40 anys comprometent en molts casos més del 50% dels seus ingressos. En moltes ocasions, a més, les hipoteques es van concedir per un import superior al 100% del valor de taxació, enfront del 80% exigit per la Llei del mercat hipotecari, fet que suposa una exposició desmesurada al risc. A més les condicions en què es van concedir aquests préstecs van ser precàries i lamentables per al consumidor. Més de 350.000 famílies de tot l'estat han estat desnonades des que va començar la crisi (més de 60.000 a Catalunya), però hauran de seguir pagant la seva hipoteca. Empreses i bancs especulen amb l'habitatge, que ja no és un dret, sinó un negoci.

HI HA ELEMENTS QUE COMPLIQUEN ENCARA MÉS EL PANORAMA

La situació en la que ens trobem reforcen la necessitat de la mesura: la política de retallades a la despesa pública generarà una dificultat real pels serveis socials per actuar en front dels desnonaments massius que es preveuen. I és fàcil preveure que la massa de ciutadans amb problemes econòmics acudiran de manera especial al serveis prestats pels ajuntaments. En segon lloc, les dificultats en les que vessen algunes entitats financeres (principalment caixes d'estalvis), que provoca que dediquin els monstruosos ajuts públics rebuts a quadrar els seus balanços, no a reactivar un flux de crèdit que doni pas a possibilitats como serien les novacions i refinançaments, necessaris per resoldre una problema tan general. I per últim les dades sobre l'atur deixen clar que serà cada vegada més difícil que els nuclis familiars puguin mantenir el seu nivell d'ingressos o disminuir el seu nivell de despesa.

I si això fos poc l'anàlisi dels procediments pendents a tot l'Estat indica una realitat que s'està preparant: al voltant d'un milió de llars poden trobar-se d'aquí a poc en la situació de no poder sostenir les quotes hipotecaries. Tot això mentre els poder públics, el Govern de l'Estat en primer lloc, miren cap a un altre costat, i, a més a més, incrementen les ajudes a les mateixes entitats generadores de la crisi, sense demanar cap responsabilitat. És urgent i necessària una mesura que permeti introduir un element d'estabilitat econòmica, donant un respir a les famílies que des de fa quatre anys estan patint les conseqüències d'una crisi devastadora.

Moratòria per la paralització dels processos judicials i embargaments hipotecaris i altres mesures legislatives

Sota el lema "Stop embargaments hipotecaris!" ADICAE impulsa i reivindica la necessària implantació d'una Moratòria Hipotecària a Espanya, com a solució als greus problemes dels consumidors hipotecats en risc de perdre el seu habitatge. Una proposta de moratòria hipotecària que s'adreça a aquelles persones amb un préstec o crèdit hipotecari per al seu habitatge habitual que es trobin en dificultats econòmiques que els impedeixin afrontar els pagaments.

Aquesta moratòria és una via immediata de solució a través d'un Reial Decret Llei, perquè amb independència d'haver de seguir lluitant per un canvi legislatiu en matèria hipotecària, no podem esperar que aquest succeeixi sense buscar almenys una solució temporal als problemes de milers de ciutadans. Són diverses les dades deixen clara la imperiosa necessitat d'aprovar mesures eficaces, com la moratòria que proposa ADICAE:

a) Les dades dramàtiques que des de 2007 publica el Consell General del Poder Judicial: Mig milió d'embargaments hipotecaris des de 2007 fins 2010. El pitjor és que les previsions per al 2011 multipliquen gairebé per cinc les actuacions d'embargament realitzades el 2007.

b) Les famílies són una de les pedres angulars en les quals ha de recolzar-se la recuperació econòmica del país en base, entre altres coses, al consum intern que queda ofegat pel deute hipotecari, fins i tot de per vida.

c) El mateix Govern ha vingut a reconèixer el mes de maig-juny la gravetat del problema i la necessitat de donar-li urgent solució aprovant una sèrie de mesures, en el debat sobre l'Estat de la Nació, que han estat considerades manifestament insuficients.

ÒRIA HIPOTECÀRIA URGENT

STOP EMBARGOS
MORATORIA YA
STOP EMBARGOS
MORATORIA YA
STOP EMBARGOS
MORATORIA YA

Manuel Pardos, president d'AICEC-ADICAE, al Parlament de Catalunya:

"Cap iniciativa arribarà a bon port si abans no s'aprova una moratòria hipotecària"

La Comissió de Justícia del Parlament de Catalunya va iniciar una ronda de compareixences després de les quals havia de concretar les proposicions de llei que presentarà a la Mesa del Congrés dels Diputats en l'àmbit hipotecari, contra el sobreendeutament personal i familiar i de protecció enfront de procediments d'execució que afecten a l'habitatge habitual, i de modificació de la Llei 1 / 2000, d'enjudiciament civil. Amb aquesta iniciativa Catalunya, una de les comunitats autònomes més afectades pel problema hipotecari d'embargaments i desnonaments (s'han iniciat al voltant d'un 20% del total d'execucions hipotecàries de tot Espanya entre 2007 i 2011) va voler encapçalar el trasllat de propostes al Congrés dels Diputats per a l'adopció de mesures al respecte.

■ **A Catalunya 'han iniciat al voltant d'un 20% del total d'execucions hipotecàries de tot Espanya entre 2007 i 2011**

En la seva compareixença el president d'AICEC-ADICAE, Manuel Pardos, va assenyalar davant els diputats de la Comissió de Justícia que l'actual panorama polític i la necessitat que les reformes de la normativa hipotecària s'abordin amb profunditat, fa imprevisible que una hipotètica regulació de la dació en pagament es pugui aprovar en el curt termini. Per això, va destacar la necessitat urgent de que s'adopti com a mesura immediata una moratòria hipotecària, que AICEC-ADICAE tradueix en "Stop embargaments", que respongui als problemes immediats de milers de famílies hipotecades i permeti arribar a una "pau social" a partir de la qual el Congrés dels Diputats abordi la reforma necessària d'una injusta i antiquada legislació hipotecària només pensada en benefici dels interessos del sector financer.

"El panorama i clima polític actuals no fan previsible l'aprovació de cap regulació de la dació en pagament, ni amb efectes retroactius ni sense ells", va indicar el president d'AICEC-ADICAE, pel que va instar els diputats a "promoure l'adopció de l'única i primera mesura de solució pràctica i real als gravíssims problemes econòmics, financers i socials de les famílies: una moratòria de tres anys, com a mínim, per la qual es paralitzin els embargaments hipotecaris", a més d'altres propostes que AICEC-ADICAE ja ha traslladat en múltiples ocasions als partits polítics i grups parlamentaris.

■ **"El panorama i clima polític actuals no fan previsible l'aprovació de cap regulació de la dació en pagament, ni amb efectes retroactius ni sense ells"**

La premsa catalana se'n fa ressó

EL PUNT AVUI:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/4-economia/18-economia/438298-ribo-vol-mediacio-vinculant-en-limpagament-hipotecari.html

Un dels punts calents van ser els entrebancs per aplicar la dació amb efectes retroactius, una dificultat admesa, entre altres, pel president d'Adicae a Catalunya, Manuel Pardos.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA:

http://elperiodico.cat/ca/noticias/societat/sindic-vol-arbitratge-entre-banc-client-limpagament-dhipoteques-1093926

Pel president de l'Associació d'Usuaris de Bancs, Caixes i Asseguradores de Catalunya, Manuel Pardos, la llei hipotecària és «lleonina, vetusta i injusta», però va admetre que és "impossible que la dació en pagament sigui retroactiva amb l'actual legislació, perquè no ho permet". Pardos també va considerar «abusius» els interessos de demora amb què graven les entitats bancàries les persones que deixen de pagar la hipoteca.

BARCELONA TELEVISIÓ (BTV):

http://m.btv.cat/btvnoticies/2011/07/25/la-dacio-en-pagament-de-les-hipoteques-arriba-al-parlament/?wpmp_switcher=mobile

MANUEL PARDOS, Associació d'Usuaris de Bancs i Caixes: "Demanem que hi hagi una moratòria de tres anys per als embargaments dels pisos."

La liquidació d'Afinsa reafirma la inoperància de la justícia per donar una solució raonable al major frau als estalviadors conegut a Espanya

El Jutjat Mercantil 6 de Madrid ha deixat clar que no farà res per al rescabalament als afectats, seguint les tesis d'una administració concursal que manté a desenes d'empleats en una empresa sense activitat de cap tipus i que porten 5 anys gastant el diners de tots els afectats. Davant la lamentable i inacceptable proposta de pla de liquidació presentada pels Administradors Concursals d'Afinsa, ADICAE va presentar una sèrie d'al·legacions en què plantejava la manca de concreció del pla de liquidació, proposant un calendari de pagaments directes als creditors als tres, sis i dotze mesos i la venda de la filatèlia a la Fàbrica Nacional de la Moneda i Timbre pel seu valor de taxació en l'informe definitiu, entre altres qüestions. Però lamentablement els administradors concursals i el jutge les van rebutjar.

NO HI HA GARANTIES PER ALS AFECTATS

Els nostres Serveis Jurídics assenyalen que "el pla de liquidació no ofereix cap garantia als afectats respecte al compliment dels terminis fixats ni a les quanties per al seu rescabalament, que en tot cas no superarien en cap moment el 25% del que s'ha defraudat". Malgrat les múltiples sentències existents que acrediten el caràcter financer dels contractes, el jutjat torna a "marejar la perdiu" amb la polititzada declaració de contractes mercantils realitzada pel Tribunal Suprem per concloure en un pla que pot generar falses expectatives entre els afectats.

VOLEN ENGANYAR ALS AFECTATS

El pla de liquidació es concreta amb un pagament miserable que vergonyosament no té data ni garanties de cap classe. En l'acte el jutge recorre a les aparences com a resposta a les reivindicacions de centenars de milers d'afectats: únicament accepta limitar a un any el termini per a la venda dels immobles i de la filatèlia tot i saber la impossibilitat que aquest termini es compleixi. A més, a l'hora de fixar el calendari de pagaments el Jutjat eludeix concretar ni una sola data, limitant-se a assenyalar que els pagaments es faran en el moment en què "la disponibilitat de liquiditat ho permeti".De forma afegida, i segons ha declarat el president d'ADICAE, Manuel Pardos, "l'acte serà objecte de recurs per part de les empreses, causants originals de tots els retards que acumula un concurs que 5 anys després d'iniciar-se segueix en un punt mort per als afectats, i que amb el suport de pseudo associacions d'afectats que donen suport a la innocència dels defraudadors, portaran la liquidació efectiva l'any 2015 amb l'anuència de la justícia".

> **El pla de liquidació es concreta amb un pagament miserable que vergonyosament no té data ni garanties de cap classe**

Per això tant el president d'ADICAE com els Serveis Jurídics de l'Associació han qualificat el Pla de Liquidació aprovat com "un aparent caramel embolicat en demagògia i oportunisme que amaga un "campi qui pugui", ja que pretén aparentar la realitat d'uns pagaments que en la pràctica s'acabaran realitzant dins de diversos anys i resultaran ridículs com rescabalament als afectats".

ACTUALITAT CASOS COL·LECTIUS

COBERTURA DE TIPUS O SWAPS

LA FISCALIA GENERAL SOL·LICITA PERSONAR-SE AMB ADICAE EN EL CAS SWAPS DE NOVACAIXAGALICIA

Paralitzat en els tribunals a causa de l'actitud deslleial de Novacaixagalicia, el procés judicial contra aquesta entitat de crèdit per la comercialització de milers de contractes de permuta financera (swaps), continua el seu curs fora de l'àmbit estrictament judicial. El 3 gener 2011 ADICAE va presentar una demanda col·lectiva contra aquesta entitat que, prèvia tramitació de les diligències preliminars, va ser admesa a tràmit pel Jutjat de Primera Instància número 9 de La Corunya el passat 5 d'abril. La nostra associació va sol·licitar en la seva demanda al jutjat que paralitzés immediatament el cobrament dels rebuts, assenyalant una vista oral per al 5 de maig de 2011. No obstant, va ser llavors quan Novacaixagalicia va començar amb la seva deslleial estratègia de defensa. Lamentablement, va ser suspès pel Jutjat el 20 d'abril de 2011 al haver interposat Novacaixagalicia una qüestió processal sobre la competència del jutjat.

Amb el que potser no comptava Novacaixagalicia és amb que la pròpia Fiscalia General ha decidit presentar-se com codemandant al costat d'ADICAE. Va ser el passat 27 de juny quan ho va fer, presentat un escrit al Jutjat sol·licitant personar-se i que se li tingui com a part en qualitat de codemandant. En el seu document de personació en la demanda, la Fiscalia reconeix que ADICAE reuneix "els requisits de capacitat, representació i postulació processals necessaris" per plantejar aquesta demanda i que totes les dades aportades demostren, en síntesi, que hi ha hagut mala comercialització d'aquest producte per part de l'entitat gallega. Aquesta notícia, sens dubte, suposa un significat suport a la nostra demanda col·lectiva i a tots els afectats que s'han personat a la mateixa.

BANIF IMMOBILIARI

ADICAE REALITZA UNA DEMANDA CIVIL AGRUPADA PER RECUPERAR LES QUANTITATS PENDENTS

La insolvència del Fons del Banc Santander va destapar un dels majors forats de l'actual crisi financera i immobiliària que va provocar quantioses pèrdues a gairebé 70.000 estalviadors a tot Espanya. El Fons "Santander BANIF Immobiliari", que gestionava un patrimoni de 3.049 milions d'euros, va rebre el desembre de 2008 autorització de la CNMV per realitzar una taxació extraordinària del patrimoni que reduiria sensiblement el seu valor. Unes setmanes després va sol·licitar suspendre els reemborsaments als 69.864 partícips, als quals oferia únicament el 10% dels seus estalvis i préstecs "en condicions de mercat". Després de realitzar totes les reclamacions i demandes administratives pertinents, finalment el fons va ser desbloquejat el passat mes de març i els afectats van veure reemborsat el valor de les seves participacions, però patint unes pèrdues de fins el 30% respecte al valor de les mateixes participacions a febrer de 2009, data en la que el fons va ser bloquejat. L'associació ofereix als afectats la possibilitat de demandar a la gestora del fons, Santander Real State, per recuperar les quantitats pendents o no recuperades en el reemborsament efectuat el passat mes de març a tots aquells que el van sol·licitar fa més de dos anys. Es tracta d'una demanda agrupada, en la qual cada un dels afectats denunciarà per la seva situació i inversió concretes.

Seguiu les últimes notícies del cas en www.afectadosfilatelia.org

Per un estalvi digne, productiu i amb drets

Després d'un període convuls de crisi econòmica que han patit els consumidors, s'ha constatat la seva propensió a posar a refugi seus recursos econòmics, a no arriscar i a ser conservadors amb els seus estalvis. Durant els anys 2008 i 2009, enmig de la crisi econòmica, la taxa d'estalvi es va disparar fins a prop del 20%, màxim històric, i la més alta de la Unió Europea. Ja el 2010, la taxa d'estalvi ha retrocedit, situant-se al voltant en el 18,7%, descendint paulatinament fins a principis del 2011.

Des de diferents organismes i institucions es llança la idea que un descens l'estalvi suposaria un impuls i una activació del creixement de la economia del país, ja que aquests recursos es destinarien al consum. Però això no és del tot cert, ja que cal tenir en compte que la renda disponible de les famílies baixarà en termes reals. Primer perquè la inflació, es mantindrà en el 3-3,5% de mitjana durant 2011 segons els experts, mentre que l'actualització dels salaris ha estat del 1,7%, amb el que realment s'ha perdut poder adquisitiu. A més, cal tenir en compte que les famílies pagaran més impostos durant 2011. Tots aquests factors descrits anteriorment reduiran la capacitat d'estalvi de les famílies, per aquest motiu tot i que el consumidor s'hagi tornat més conservador i prudent és de vital importància per a l'economia que els pocs recursos econòmics que li quedaran i que són destinats a l'estalvi siguin empleats amb efectivitat.

En la situació econòmica actual, el petit estalviador, amb una informació i formació suficient i amb transparència per part de qui li ven un producte de estalvi, pot aprofitar les oportunitats del mercat. Però cal que l'estalvi de les economies domèstiques s'inverteixi de forma rendible donant suport al cicle econòmic, amb la seguretat de conèixer els termes dels contractes, amb la certesa de saber que hi ha una defensa eficaç dels seus interessos en el cas que sorgeixi algun problema amb les seves inversions i amb el coneixement de que cal informar al consumidor que existeixen altres tipus d'inversions que únicament aporten un risc i una especulació desmesurada.

IMPEDEIXEN RETIRAR ELS SEUS ESTALVIS A DESENES DE CLIENTS QUE VAN CONTRACTAR PARTICIPACIONS PREFERENTS

En els últims mesos centenars d'afectats han denunciat la comercialització irregular departicipacions preferents, al·legant falta de transparència en no haver estat informats ni de les característiques d'aquests productes ni dels seus riscos, i en especial de l'escassa o nul·la liquiditat i de la perpetuïtat d'aquest producte. Els estalviadors, com a conseqüència d'aquesta manca d'informació, han comprovat ara el que veritablement havien contractat anys enrere, quan durant aquests mesos han volgut recuperar els diners invertits i han rebut la negativa per part de la seva entitat bancària. La major part dels afectats que han acudit a ADICAE són estalviadors amb historial sense inversions arriscades, que gairebé sempre havien rendibilitzat els seus estalvis amb la contractació de dipòsits bancaris a termini fix. Per això, atès el generalitzat i flagrant d'aquesta pràctica, ADICAE insta la CNMV a iniciar una campanya d'inspecció sobre la comercialització de les participacions col·locades per bancs i caixes per verificar si s'han respectat els drets dels consumidors i revisant el compliment de la normativa MIFID (realització correcta de tests d'idoneïtat), l'existència de clàusules abusives que continguin exempcions de responsabilitat cap a l'entitat comercialitzadora o similars.

l'economia dels Consumidors

LA MILLOR PUBLICACIÓ PER DEFENSAR-SE DELS ABUSOS DE BANCS I CAIXES

Setembre 2009. Número 1:
BANCS I CAIXES AUGMENTEN LES COMISSIONS "Per si els usuaris no en tenien prou amb els abusos i fraus a l'estalvi, la concessió irresponsable de crèdits i hipoteques i els infinits enganys de la publicitat financera, ara s'han d'enfrontar amb un nou abús en plena crisi: l'expoliació incontrolable de les comissions".

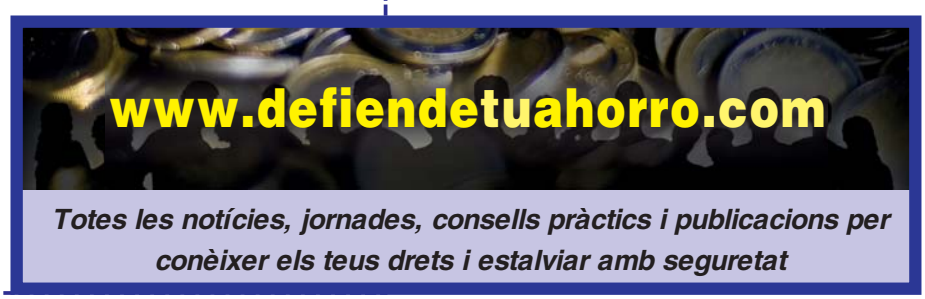
Novembre 2009. Número 2:
L'ALTRA CARA DE LES TARGETES DE CRÈDIT "És un fet que els consumidors cada vegada paguen més per qualsevol servei, tot i que cada vegada, curiosament, accedim a menys informació. Una ignorància de la que se n'aprofiten les entitats".

Estiu 2010. Número 3:
CLÀUSULES SÒL: UN ABÚS EN TOTA REGLA "Els consumidors s'han vist immersos en un nou escàndol bancari consistent, aquesta vegada, a aplicar una sèrie de límits als tipus d'interès en les hipoteques entre el 3 i el 6%, pels quals entre 1.773.366 i 2.364.488 famílies no s'estan podent beneficiar de les baixades de l'Euribor".

Trador 2010. Número 4:
ELS ABUSOS DE BANCS I CAIXES D'ESTALVIS ESTRESSEN ALS CONSUMIDORS "La Banca espanyola ha superat els test d'estrès del Comitè de Supervisors Bancaris Europeus. Però, i els afectats per clips, swaps, contractes de permuta financera, clàusules terra, Martinsa-Fadesa, Banif Immobiliari, Lehman Brothers,...? Els consumidors sí que viuen estressats ... i per culpa de les entitats financeres".

Totes les notícies, jornades, consells pràctics i publicacions per conèixer els teus drets i estalviar amb seguretat

Caure en fora de joc

La recessió i la mala gestió aboca clubs esportius de diverses disciplines a la insolvència

L'economia de l'esport, de models febles i poc subjectes a estratègies de racionalització, està passant molt mal trànsol amb aquesta crisi, que de forma recurrent ens està informant de clubs que entren en un daltabaix econòmic en tot el territori, en l'esport d'estructura professional i entre els amateurs.En el cas de l'esport professional, la crisi va evidenciar que el model de societat anònima esportiva (SAD) que va implantar la llei de l'esport en els anys noranta, no ha estat el bon model que es pensava. Com estima Josep Maria Gay de Liébana, professor d'economia financera i comptabilitat de la Universitat de Barcelona (UB), "encara que amb la SAD es volia donar més pes a la responsabilitat del gestor, la veritat és que la pluja de concursos de creditors demostra que no ha estat així, i a més s'han adulterat els valors de l'esport, perquè el soci no pot exercir un control democràtic sobre el gestor com les societats sense ànim de lucre".

¿LLIGA DE LES ESTRELLES O DELS "ESTRELLATS"?

La primera competició espanyola s'ha convertit en els darrers anys un clar exemple de gestió ineficient i ha tingut secularment una sèrie de vicis que l'han portat a aquesta situació límit. Així ho demostra l'estudi sobre la crisi del futbol espanyol del professor d'economia financera i comptabilitat de la Universitat de Barcelona (UB) Josep Maria Gay de Liébana, on trobem tota una competició paral·lela per veure qui és el més endeutat.

La primera competició espanyola s'ha convertit en els darrers anys un clar exemple de gestió ineficient i ha tingut secularment una sèrie de vicis que l'han portat a aquesta situació límit.

Queda per veure si entre la modificació de la llei concursal i l'autoregulació que finalment ha adoptat la Lliga de Futbol Professional, seguint les recomanacions de la UEFA, aconseguirà l'objectiu de fer sostenible el futbol espanyol, però és evident que aquesta lliga espanyola no és seriosa, ni el seu futbol transparent. Alguns comencen ja a pensar que interessa que els clubs perdin perquè determinats subjectes guanyin diners. Pot ser el cas dels fons d'inversió que ja han aparegut aquí. Les conclusions són dures: "quan el futbol està en una situació delicada, arriben diners que es volen blanquejar i entren diners foscos". Aquest final tràgic pot tenir solucions, si el futbol vol. I totes passen per tres paraules: gestió transparent i responsable.

Queda per veure si entre la modificació de la llei concursal i l'autoregulació que finalment ha adoptat la Lliga de Futbol Professional, seguint les recomanacions de la UEFA, aconseguirà l'objectiu de fer sostenible el futbol espanyol, però és evident que aquesta lliga espanyola no és seriosa, ni el seu futbol transparent. Alguns comencen ja a pensar que interessa que els clubs perdin perquè determinats subjectes guanyin diners. Pot ser el cas dels fons d'inversió que ja han aparegut aquí. Les conclusions són dures: "quan el futbol està en una situació delicada, arriben diners que es volen blanquejar i entren diners foscos". Aquest final tràgic pot tenir solucions, si el futbol vol. I totes passen per tres paraules: gestió transparent i responsable.

Una de les raons d'aquest lamentable rendiment, que confirma una pèssima i irresponsable gestió, és el cost del factor treball respecte dels ingressos: clubs com el Reial Madrid i el FC Barcelona arriben a un ràtio del 64% i 77%, respectivament, que ja no serien recomanables, però és que entre els modestos trobem casos com el Getafe CF (124%), el Reial Saragossa (145%) o el Racing Santander (114%). El doctor Gay de Liébana assenyala: "El factor treball és excessivament alt, i en el futbol ha passat com en altres sectors, que el salari és alt i la productivitat baixa". Amb un límit del 60% per a la massa salarial (com ja passa a Alemanya), tindríem una mesura efectiva de control sobre el sobreendeutament, per sanejar l'economia dels clubs. En el cas de França, el model de societat anònima ha esperonat el rigor en la gestió. A través de la formació de joves talents s'ha evitat la perversa necessitat d'incloure en l'accionariat dels clubs grans empreses multinacionals amb interessos més enllà dels estrictament esportius.

LA NORMA FEDERATIVA 'VERSUS' LA LEGISLACIÓ MERCANTIL

Paradoxes de la vida: fins fa molt poc, una llei com la concursal, que hauria d'haver estat la via perquè el deutor complís amb el creditor, en el món del futbol servia de refugi al club mal pagador que no volia perdre la categoria, com marca la llei 192 del reglament general de la Reial Federació Espanyola de Futbol (RFEF), per impagament. La principal novetat de la tardana i recentment aprovada modificació de la llei concursal és que "en cap cas, la declaració de concurs d'un Club o SAD impedirà l'aplicació de la normativa reguladora de la participació en la competició". El nou text també pretén "evitar l'ús indesitjat o abusiu de certs instruments previstos a la Llei Concursal, garantint l'estabilitat i igualtat en les competicions esportives". Val a dir, però, que quan un club entra en concurs no es planteja la liquidació de la societat, com passa en altres sectors d'activitat, i es poden arribar a convenis amb els creditors que preveuen lleves de fins al 85%. La llei concursal, llavors, s'hauria d'utilitzar amb tot rigor per demanar responsabilitats als administradors d'un club, si hi ha indicis malversació dels seus fons.

DEUTE TOTAL DELS PRINCIPALS EQUIPS DE LA LLIGA ESPANYOLA

CLUB	INGRESSOS	DEUTE TOTAL	DESPESES
Barcelona	398,1	548,6	459,2
R. Madrid	438,4	659,9	432,4
Valencia	101,8	470,6	123,6
Sevilla	99,6	112,3	107,1
Mallorca	27,9	85,2	43,9
Getafe	22	51,9	40,7
Villarreal	58,8	267,4	89,9
Athletic	63,3	59,4	62,9
Atlético Madrid	124,5	452	120,6
Deportivo	35,1	107	37,9
Espanyol	49	173,7	55,7
Osasuna	25,9	59,2	29,3
Zaragoza	34,8	142,2	76,9
Sporting	28,4	32	24,3
Racing	22,8	74,8	37,1
Málaga	22,9	37,5	22,9
*TOTAL INGRESSOS: 1.645,6			
*TOTAL DEUTE: 3.479,9			
*TOTAL DESPESES D'EXPLOTACIÓ: 1.848,1			

*En els totals s'han inclòs les dades econòmiques d'Almeria, Valladolid, Tenerife i Xerez

*Totes les xifres estan expressades en milions d'euros

El Govern de Zapatero s'acomiada donant barra lliure als abusos financers

El Govern socialista presidit per Zapatero va dur a terme un comiat lamentable des del punt de vista dels consumidors de serveis financers. Ho va fer donant encara més poder a la Banca, pretenent aprovar tres ordres ministerials i un Reial Decret, sense el suport de les Corts, abans de tancar la legislatura. Aquestes legislacions deixarien als usuaris completament indefensos i donen barra lliure als abusos que ADICAE ha vingut denunciant des de fa anys.

Els directius seguiran amb els seus milionaris contractes blindats

S'aborden les escandaloses remuneracions del sector, però sense plantejar cap limitació. L'Ordre Ministerial 5, per la qual es determina el contingut i estructura de l'informe anual de govern corporatiu, l'informe anual sobre remuneracions, i altres instruments d'informació de les societats anònimes cotitzades, i de les caixes d'estalvi i altres entitats que emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors, es limita a plantejar que les caixes d'estalvis informin de les escandaloses remuneracions dels seus consellers i directius, sense posar límit a una situació en la qual cada dia que passa es coneixen noves informacions sobre indemnitzacions inacceptables.

No ens deixaran presentar reclamacions amb contingut econòmic

L'ordre sobre reclamacions considera que serà motiu d'inadmissió qualsevol reclamació amb contingut econòmic, el que implicaria deixar els serveis de reclamacions pràcticament buits i portar al jutjat centenars de milers de reclamacions dels usuaris. A partir d'ara els consumidors, per exemple, no podrien presentar una reclamació per considerar que els han cobrat una comissió determinada de manera abusiva. O perquè el banc els hagi cobrat comissió per reclamar un descobert de manera automàtica. O, en definitiva, no podrem reclamar per gairebé res. D'aquesta manera, aconseguirien que les reclamacions s'eternitzin en la via judicial, o que els consumidors no presentin gairebé reclamacions.

Protecció al client: volen cobrar per donar informació

L'Ordre de Transparència i Protecció del Client de Serveis Financers augmenta els drets de la Bancai disminueix la seguretat i protecció als consumidors. El Ministeri d'Economia no només no prohibeix l'ús de swaps i clàusules sòl, demanant només que s'informi de la seva inclusió en elscontractes bancaris, sinó que els legitima i obre una porta perquè els bancs cobrin pel seu "assessorament". Equiparant-lo, a més a més, al que cobren els intermediaris financers, i això significa que podrien arribar a cobrar fins a 30.000 euros per una consulta. En el cas de les hipoteques, per a les quals cobra comissió d'estudi, podria suposar cobrar dues vegades per la informació prèvia. Volen fer-nos pagar per "informar-nos".

Més poder encara per a la Banca a la CNMV

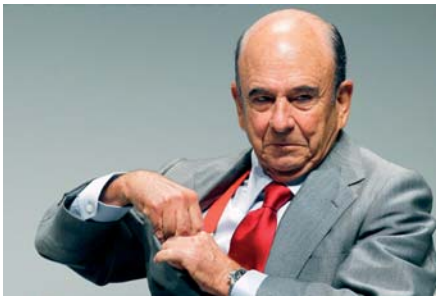
El Reial Decret que reforma el Comitè Consultiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) amplia el seus participants amb dos nous vocals "En representació de les infraestructures de mercat, emissors, inversors, entitats de crèdit i asseguradores, col·lectius professionals designats per la CNMV i dels fons de garantia de inversors ". És a dir, de tots els ens que governen l'economia, mentre els consumidors seguiran gairebé indefensos amb la sola presència d'ADICAE, representant del Consell de Consumidors i Usuaris. També pretenen la designació pel Consell de la CNMV d'un vocal "entre acadèmics de reconegut prestigi ", un element d'intervenció directa de la CNMV en el Comitè mitjançant el seu Consell.

aicecconfidencialaicc

EN UN ATAC DE CINISME, BOTÍN DEMANA QUE "ES FRENI EL TREN DE L'EXCESSIVA REGULACIÓ BANCÀRIA"

En una nova ostentació de cinisme Emilio Botín, president del grup Santander, ha carregat contra, segons la seva opinió, excessiva regulació que s'està imposant al sector bancari, que pot "posar en perill la capacitat de la recuperació econòmica mundial. És el moment de frenar el tren regulador i valorar i calibrar l'impacte de les mesures que ja estan en marxa", en referència a les propostes que circulen en el mercat per obligar a una major recapitalització de la Banca.

Des del punt de vista dels consumidors, les paraules d'Emilio Botín resulten altament ofensives. Cal ressenyar que precisament la tendenciosa regulació del sistema bancari ha permès al seu banc, i al gruix de les entitats bancàries, practicar abusos hipotecaris, augmentar indiscriminadament les comissions bancàries i comercialitzar massivament productes tòxics com les participacions preferents, els swaps hipotecaris o els pagarés. En molts casos, a més, sense informar degudament als consumidors, saltant-se a la torera la normativa europea. Realment viu al peu del carrer o ho segueix fent en la seva particular bombolla, habitualment corresponent a les rendes altes?

PLANS DE PENSIONS PRIVATS: UNA RUÏNA PER A L'ESTALVIADOR

Durant aquests últims mesos de l'any els consumidors serem bombardejats amb les conegudes campanyes de captació d'estalvi per a la jubilació. L'evolució dels plans de pensions privats és cada vegada més negativa, un negoci per a les entitats financeres i un mitjà per atrapar durant anys als consumidors, ja que no tenen liquiditat.

La seva rendibilitat és inferior a la inflació i a la dels bons de l'Estat. Les xifres parlen per si soles: invertir els estalvis en plans de pensions privats no surt rendible. Així, la decadència d'aquest producte d'estalvi continua: als únics incentius fiscals que existeixen cal sumar ara la poca rendibilitat que estan oferint els plans de pensions privats durant els últims mesos.

En concret, veient les dades dels últims cinc anys, veurem que la rendibilitat mitjana ponderada dels plans de pensions ha estat del 2,76% i, en els últims sis anys, del 3,08%. Però en comparar aquesta dada amb el de la inflació que, en els últims 12 mesos, ha pujat un 3% i acumula una pujada del 11,5% en els últims cinc anys es dedueix que la rendibilitat positiva dels plans de pensions no és tal ja que s'està perdent poder adquisitiu en ser aquesta inferior a la inflació..

Nou atac del Banc d'Espanya als consumidors: vol eliminar l'euríbor com a índex hipotecari de referència

El Banc d'Espanya vol "reduir la dependència" de l'euríbor. Així ho reconeix un projecte de circular que prepara aquest organisme i que respon a les exigències del lobby bancari. Des de fa anys que a les entitats de crèdit no els agrada l'euribor, per ser el tipus d'interès més barat per als consumidors. Ara, en plena allau de reformes en el sistema financer, el Banc d'Espanya torna a concedir-li a la banca les seves exigències, i s'inventa un tipus nou: "tipus de permuta d'interessos a 5 anys (IRS)".

Davant d'un context que s'acosta de tipus baixos, el lobby bancari ja s'ha mogut i, com sempre, ha comptat amb la complicitat del Banc d'Espanya que torna a demostrar una vegada més el seu caràcter de "patronal pública de la banca" i la seva nul·la voluntat de protegir els drets dels consumidors. Ja no vol sentir parlar d'euribor perquè suposaria un tipus d'interès més econòmic per als consumidors i menys rendible per a la banca. El projecte de circular que prepara el Banc d'Espanya en aquest sentit és un nou atac als drets dels consumidors.

LES TAXADORES IMMOBILIÀRIES, EXPEDIENTADES PER LA COMISSIÓ NACIONAL DE LA COMPETÈNCIA

La Direcció d'Investigació de la Comissió Nacional de la Competència (CNC) ha obert un expedient sancionador per possibles conductes anticompetitives en el sector de la prestació de serveis professionals de taxació, consistents en la fixació de preus mínims per a la valoració de béns immobles o d'altres condicions comercials o de serveis. Unes pràctiques que minven la competència en un sector que, controlat en gran part per les entitats financeres, va contribuir decididament a la creació de la bombolla immobiliària.

ADICAE ha demanat que els serveis de taxació preservin la seva independència professional pel que fa a les entitats de crèdit. A més, els informes de valoració i taxacions que siguin aportats pel consumidor previs a la contractació d'un préstec o crèdit hipotecari, dins el termini previst, haurien de ser acceptats per l'entitat financera, sense perjudici de comprovacions posteriors de l'entitat que no haurien de repercutir al client que aporta la taxació. Hauria de ser nul qualsevol pacte en contra que contradigui aquesta regulació.

PAGARÉS: UNA OPCIÓ ARRISCADA PER ALS ESTALVIADORS

Bancs i caixes es troben en plena campanya per captar l'estalvi dels consumidors. L'objectiu és utilitzar-lo per cobrir els seus deutes, ja que els mercats de crèdit majoristes els han tancat pràcticament les seves portes. Així, les entitats financeres intenten que siguin els consumidors els que els treguin del problema que elles mateixes s'han creat.

Per aconseguir-ho estan recorrent a productes com els pagarés, que exigeixen un desembors ament mínim important, són difícils de vendre abans del seu venciment i comporten major risc per als consumidors que els comptes o els dipòsits, però que els permeten oferir una major rendibilitat (ja que no requereix una aportació extra al Fons de Garantia, com en el cas dels dipòsits que superen actualment el 3,15% TAE, i per tant, no estan garantits en cas que l'entitat faci fallida). És molt important conèixer la situació financera de la nostra entitat, la seva solvència (disponibilitat d'efectiu) i la seva vinculació amb el maó, ja que aquest podria ser un llast considerable.

Índex

EDITORIAL Pág. 2
Crisi, recessió, amenaces als consumidors i a la ciutadania... suma i segueix

En portada Pág. 3
La mobilització popular com a arma de defensa dels drets dels consumidors
ADICAE, que continua aportant tota la seva experiència en defensa dels consumidors enfront de la Banca...

Consumidors Pág. 4
Consumir més per sortir de la crisi?
Augmentar el consum per sortir de la crisi. Aquesta és la recepta que els poders polítics i econòmics fa temps que venent-nos com la solució magistral a la situació actual.

Comissions Pág. 5
L'últim robatori de guant blanc de les entitats financeres
Comissió per reclamació de posicions deutores vençudes.

Crèdits Págs. 6
Tregui partit a la seva *assegurança de la llar*

plataforma hipotecària Págs. 7
PLATAFORMA HIPOTECÀRIA D'ADICAE
En aquesta plataforma es realitzen tot tipus d'activitats informatives, formatives i reivindicatives per a la defensa dels seus drets i els del col·lectiu de consumidors hipotecats.

Pàgines centrals Págs. 8-9
Les raons d'una Moratòria Hipotecària urgent
Moratòria per la paralització dels processos judicials i embargaments hipotecaris i altres mesures legislatives.

Plataforma hipotecària Pág. 10
"Cap iniciativa arribarà a bon port si abans no s'aprova una moratòria hipotecària"
Manuel Pardos, president d'AICEC-ADICAE, al Parlament de Catalunya

Casos col·lectius Pág. 11
actualitat dels casos col·lectius
La liquidació d'Afinsa reafirma la inoperància de la justícia per donar una solució raonable al major frau als estalviadors conegut a Espanya.

Estalvi - inversió Pág. 12
Per un estalvi digne, productiu i amb drets

Economia Pág. 13
Caure en fora de joc
La recessió i la mala gestió aboca clubs esportius de diverses disciplines a la insolvència

Política de consum Pág. 14
El Govern de Zapatero s'acomiada donant barra lliure als abusos financers

Aicec Confidencial Págs. 15
Els casos més sagnants a Catalunya

AICEC EN ELS MITJANS I LA SOCIETAT

Els diferents membres d'AICEC-ADICAE han intervingut en mitjans com l'Avui, El Punt, El Periódico de Catalunya, La Vanguardia, TV3, BTV, Diari de Girona, El Segre, Catalunya Ràdio, RAC1, Regió 7, Ràdio 4 i diversos mitjans locals i digitals per parlar sobre els temes que més preocupen als ciutadans, com els productes d'estalvi i d'assegurances, les clàusules abusives, el nou Codi de Consum, el crèdit, els desnonaments, les hipoteques, les comissions bancàries, les mesures del Govern per sortir de la crisi o la bancarització de les caixes d'estalvi.

La presència de l'associació en els mitjans de comunicació catalans per denunciar males pràctiques bancàries, reivindicar canvis i millores en els drets dels consumidors i opinar de manera crítica, objectiva i independent sobre l'actualitat s'ha multiplicat en els darrers dos anys, fet que confirma a AICEC-ADICAE com a un dels referents informatius del territori i dels usuaris pel que fa a l'anàlisi de la realitat econòmica i financera.

El President d'AICEC-ADICAE, Manuel Pardos, entrevistat pels mitjans de comunicació després de la seva intervenció a la Jornada sobre Caixes d'Estalvi, celebrada el a la Facultat de Ciències Econòmiques de la Universitat de Barcelona, denunciant la bancarització de les caixes i els seus efectes negatius sobre els usuaris i el territori.

El Secretari General d'AICEC-ADICAE, Jofre Farrés entrevistat pel mitjans de comunicació a la roda de premsa sobre la macrodemanda judicial presentada per l'associació en relació a l'abusiva "clàusula terra" de les hipoteques.

Units som més forts. Associa't i guanyaràs

AICEC-ADICAE BARCELONA - COORDINACIÓ
c/ Entença, 30 entlo 1ª, C.P. 08015 TELF.: 93 342 50 44 - FAX: 93 342 50 45
web: www.aicec.adicae.net, e-mail: aicec@adicae.net

SABADELL
C/ Rambla, 207, 4º planta
C.P. 08202
TELF: 937 22 00 15

MANRESA
c/ Caritat nº 30 entlo. 2ª,
C.P. 08241
TELF: 902 40 50 16

MATARÓ
Camí Ral 453-457, 3r 1a,
C.P. 08301,
TELF: 93 755 22 74,

LLEIDA
Avda. Francesc Maciá,
35 8º E, C.P. 25007
TEL.: 973 23 09 71

Amb la col·laboració de: Generalitat de Catalunya — agència catalana del consum